

บทที่ 3

ผลการทดลอง

(ข้อมูลดิบ ดูได้จากภาคผนวก)

1. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย KCl

กล้ามเนื้อท่อนอสุจิของหนูขาวเมื่อกระตุ้นด้วย KCl ขนาดความเข้มข้น 100 mM จะเกิดการหดเกร็ง โดยพบว่า การหดเกร็งที่เกิดขึ้นมีสองลักษณะ คือ การเพิ่ม tension ของกล้ามเนื้ออย่างแรงและรวดเร็ว และลดลงอย่างรวดเร็ว เรียกว่าการหดเกร็งแบบ phasic ตามด้วย การหดเกร็งแบบ tonic ซึ่งเป็นความตึงตัวหรือ tension หรือ tone ของกล้ามเนื้อซึ่งจะคงที่อยู่ที่ค่าหนึ่งตลอดเวลาจนกว่าจะล้างสารกระตุ้นออก

ในการศึกษาผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิของหนูขาวเมื่อกระตุ้นด้วย KCl นั้น ผลการทดลองแสดงในรูปที่ 6, 7 และ 8 พบว่า ทั้ง AC_2 และ verapamil สามารถยับยั้งการหดเกร็งของกล้ามเนื้อได้ทั้งแบบ phasic และ tonic โดยที่ความแรงในการยับยั้งจะขึ้นกับขนาดที่ใช้ (dose-dependent) และพบว่า AC_2 ทั้ง 3 ขนาดที่ใช้คือ 1×10^{-5} M, 5×10^{-5} M และ 1×10^{-4} M ลดการหดเกร็งแบบ phasic ได้มากกว่าการหดเกร็งแบบ tonic (รูปที่ 7) เช่นเดียวกันกับ verapamil (รูปที่ 8) โดยพิจารณาจากกราฟและค่า ID_{50} จากการทดลองซึ่งคำนวณได้จากสมการของเส้นถดถอยเชิงเส้นตรง (ตารางที่ 2) ค่า ID_{50} ของ AC_2 มีค่า 5.12×10^{-5} M สำหรับการหดเกร็งแบบ phasic และ 9.98×10^{-5} M สำหรับการหดเกร็งแบบ tonic ส่วนค่า ID_{50} ของ verapamil มีค่า 1.2×10^{-5} M สำหรับการหดเกร็งแบบ phasic และ 1.43×10^{-6} M สำหรับการหดเกร็งแบบ tonic จากค่า ID_{50} แสดงให้เห็นว่าความแรงของ verapamil ในการลดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิมากกว่า AC_2 ประมาณ 42 เท่าสำหรับการหดเกร็งแบบ phasic และประมาณ 70 เท่าสำหรับการหดเกร็งแบบ tonic

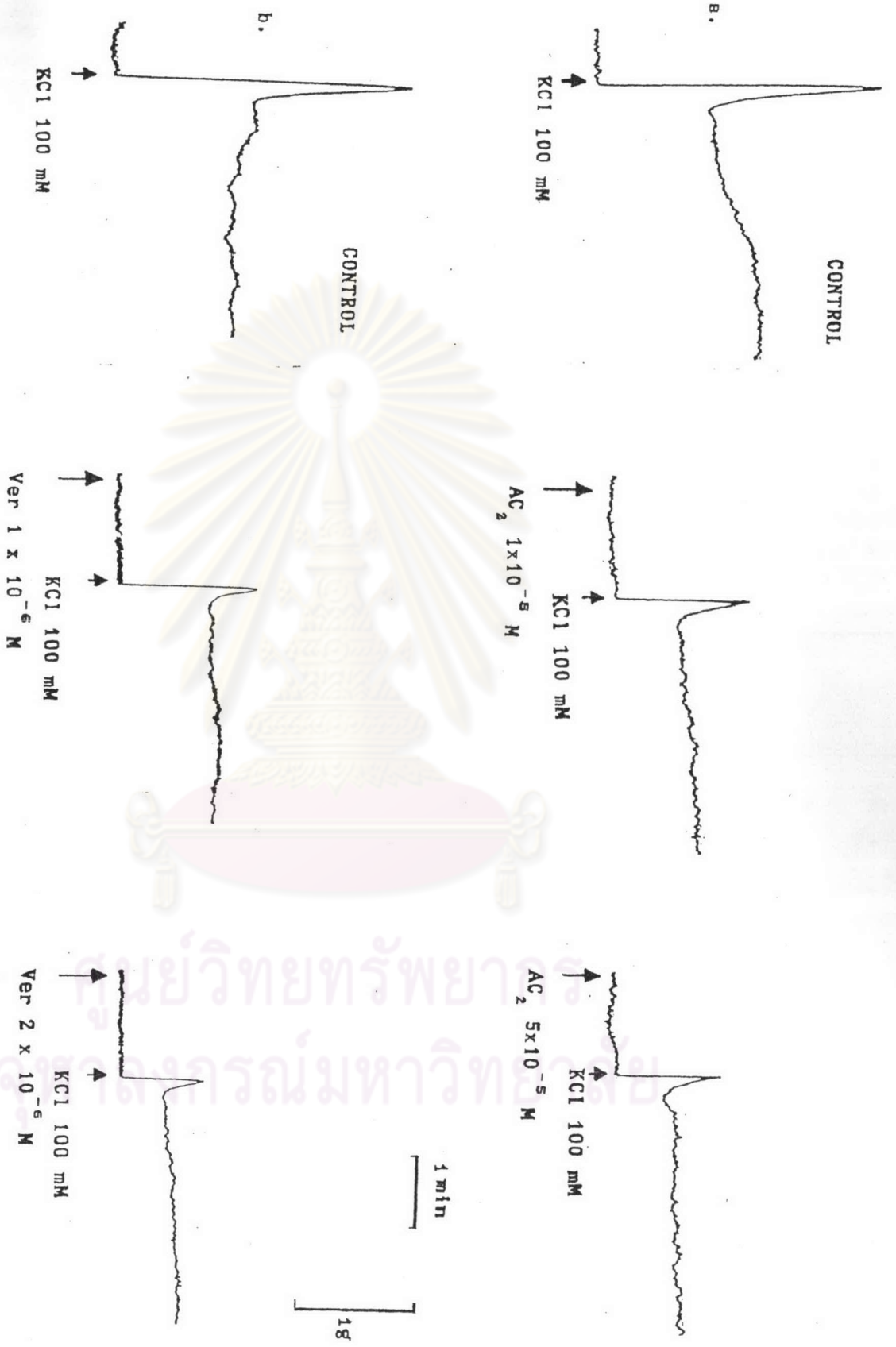
รูปที่ 6

แสดงผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของท่ออสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อใช้ KCl 100 mM เป็นตัวกระตุ้น

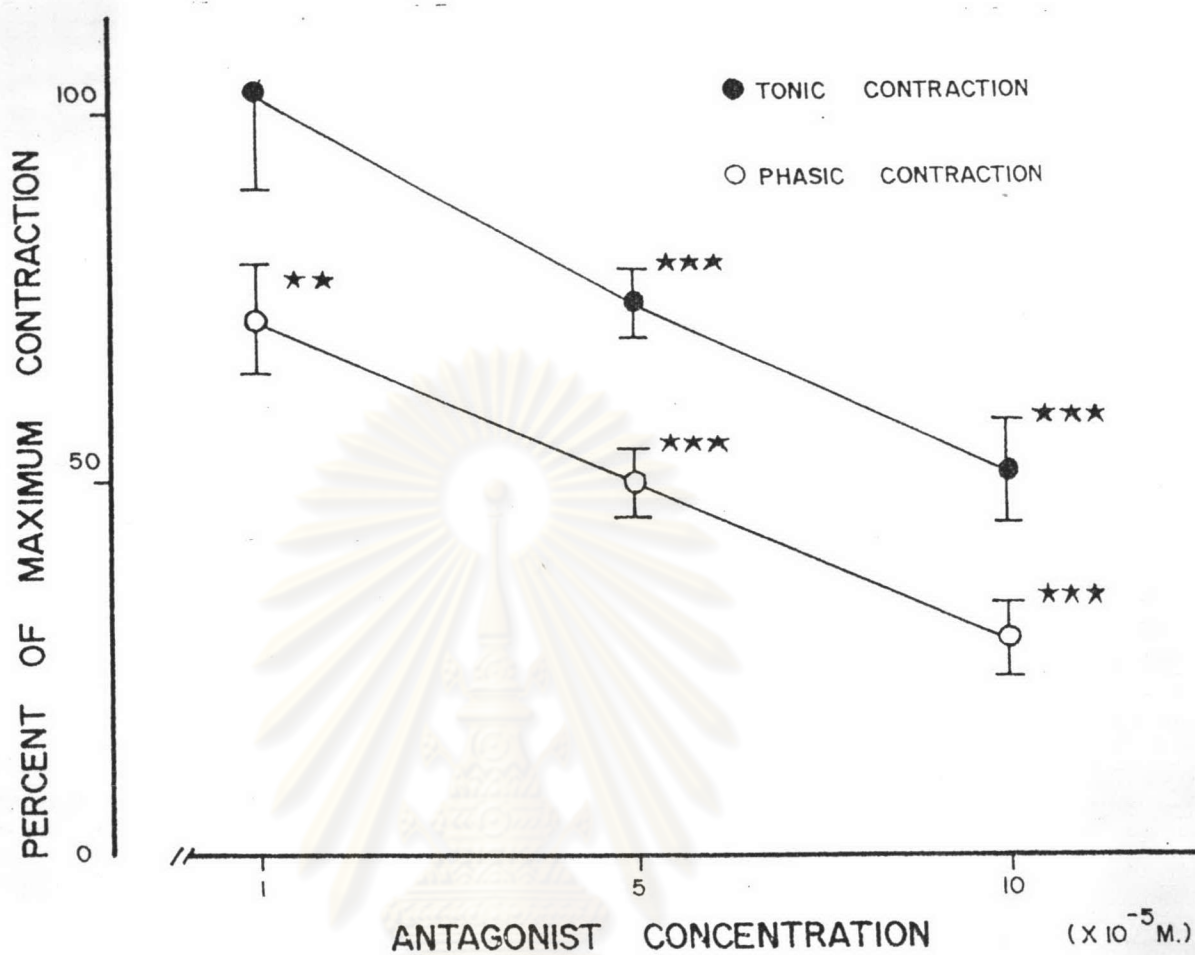
- a. เมื่อให้ AC_2 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M ก่อนให้ KCl
  - b. เมื่อให้ verapamil 1×10^{-6} M และ 2×10^{-6} M ก่อนให้ KCl
- เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งเป็นกรัม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

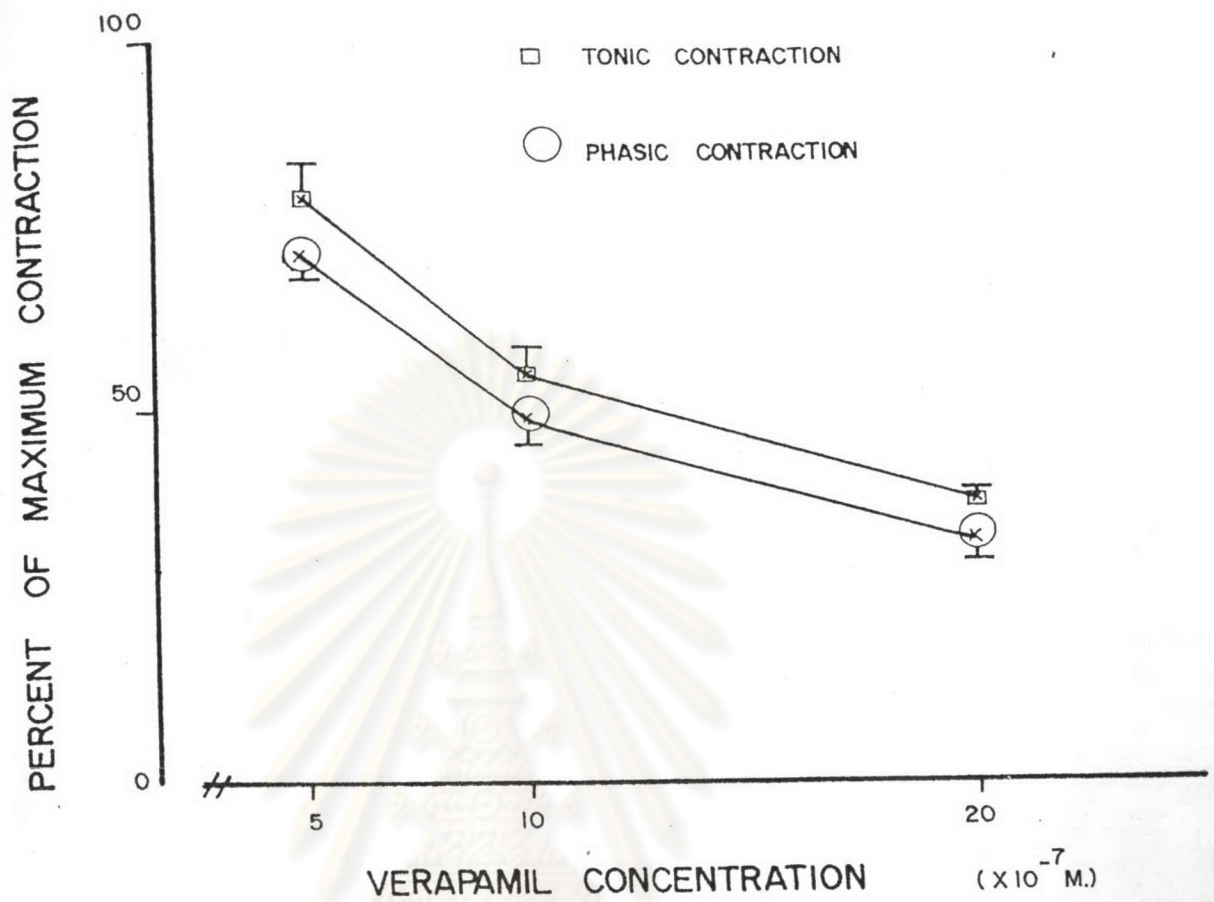
รูปที่ 6

รูปที่ 7 แสดงผลของ AC_2 ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย KCl 100 mM ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 6 แต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm SEM$, $n = 6$

★★ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.025$)

★★★ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.001$)

รูปที่ 8 แสดงผลของ verapamil ต่อการหดเกร็งของท่ออสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย KCl 100 mM ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 6 แต่ละจุดในกราฟ แสดงค่า $\bar{x} \pm \text{SEM}$, $n = 6$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนสุจิเมื่อใช้ NA เป็นตัวกระตุ้น

การตอบสนองของกล้ามเนื้อท่อนสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย NA ขนาดความเข้มข้น 3×10^{-5} M เกิดการหดเกร็งแบ่งเป็น 2 แบบคือ การหดเกร็งแบบ phasic ซึ่งเกิดขึ้นอย่างชัดเจน ตามด้วยการหดเกร็งแบบ rhythmic ซึ่งมี frequency และ tone ของกล้ามเนื้อสูงในช่วงแรกเมื่อได้รับตัวกระตุ้นและค่อย ๆ ลดลง จนเวลาประมาณ 3 นาที หลังจากถูกกระตุ้น ทั้ง frequency และ tone ของกล้ามเนื้อจะเข้าสู่สภาวะคงที่ ดังแสดงในรูปที่ 9

การศึกษาผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย NA 3×10^{-5} M แสดงในรูปที่ 9, 10 และ 11 พบว่าทั้ง AC_2 และ verapamil มีผลยับยั้งการหดเกร็งแบบ rhythmic ได้มากกว่าการหดเกร็งแบบ phasic ในรูปที่ 9 นั้น แสดงให้เห็นว่า AC_2 และ verapamil นอกจากจะลด frequency ของการหดเกร็งแบบ rhythmic แล้ว ยังลด amplitude และลดระยะเวลาที่ tone ของกล้ามเนื้อเข้าสู่สภาวะคงที่ภายหลังจากถูกกระตุ้นได้ด้วย

ค่า ID_{50} ของ AC_2 และ verapamil จากการทดลอง ซึ่งคำนวณจากสมการถดถอยเชิงเส้นตรง แสดงในตารางที่ 2 พบว่าค่า ID_{50} ของ AC_2 มีค่า 6.72×10^{-5} M และ 4.59×10^{-5} M สำหรับการหดเกร็งแบบ phasic และ rhythmic ตามลำดับ สำหรับ ID_{50} ของ verapamil มีค่า 4.99×10^{-7} M และ 1.26×10^{-7} M สำหรับการหดเกร็งแบบ phasic และ rhythmic ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า AC_2 มีความแรงน้อยกว่า verapamil ในการยับยั้งการหดเกร็งแบบ phasic และ rhythmic ประมาณ 134 และ 360 เท่า ตามลำดับ และผลการทดลองที่ได้ดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า รูปแบบในการลดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนสุจิเมื่อกระตุ้นด้วย NA 3×10^{-5} M ของ AC_2 เหมือนกับ verapamil ต่างกันที่ความแรงเท่านั้น

รูปที่ 9

แสดงผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อหัวใจ
เมื่อกระตุ้นด้วย NA 3×10^{-5} M

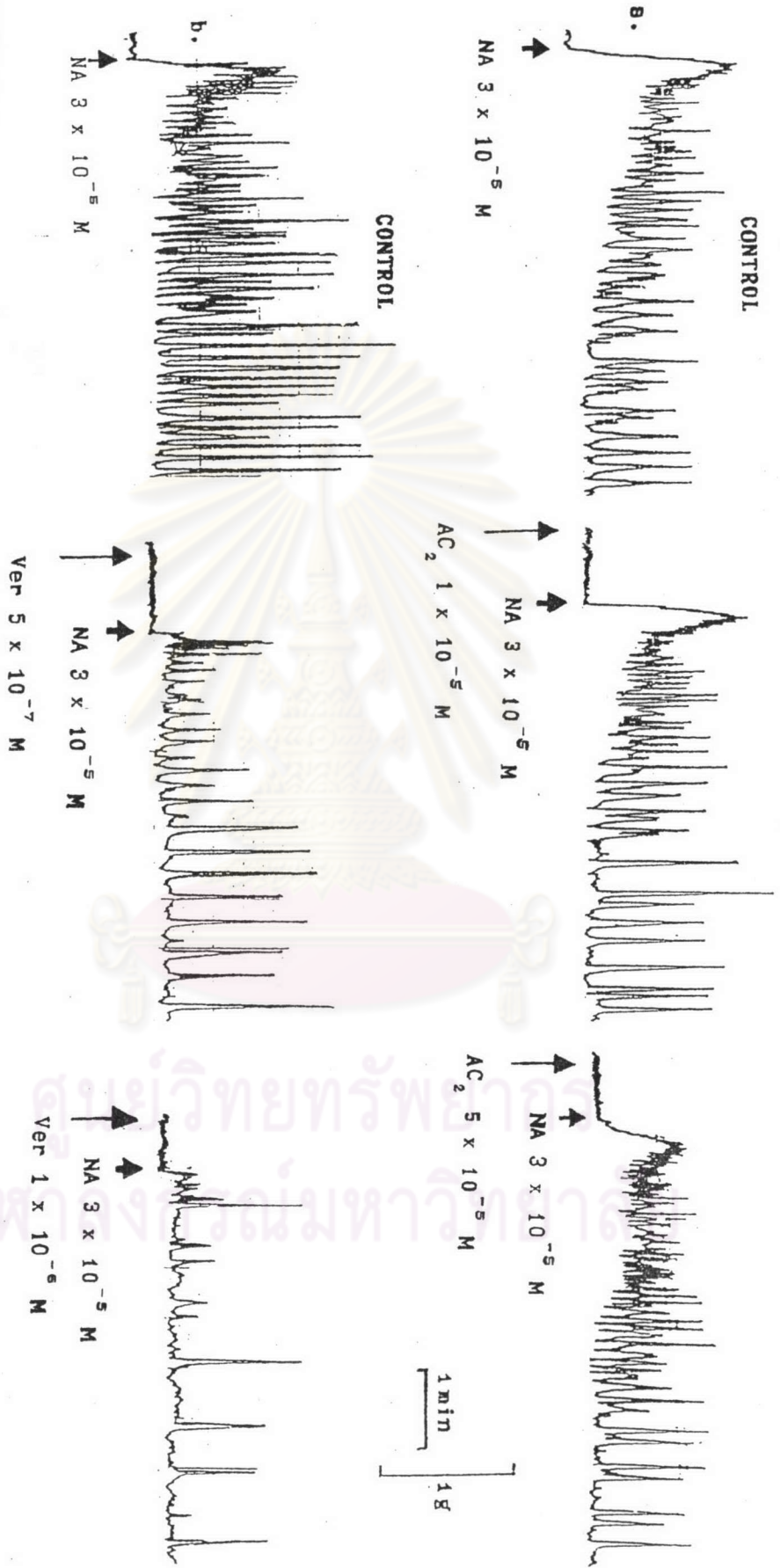
a. เมื่อให้ AC_2 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M ก่อนให้ NA

b. เมื่อให้ verapamil 5×10^{-7} M และ 1×10^{-6} M ก่อนให้ NA

เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรง
ของการหดเกร็งเป็นกรัม

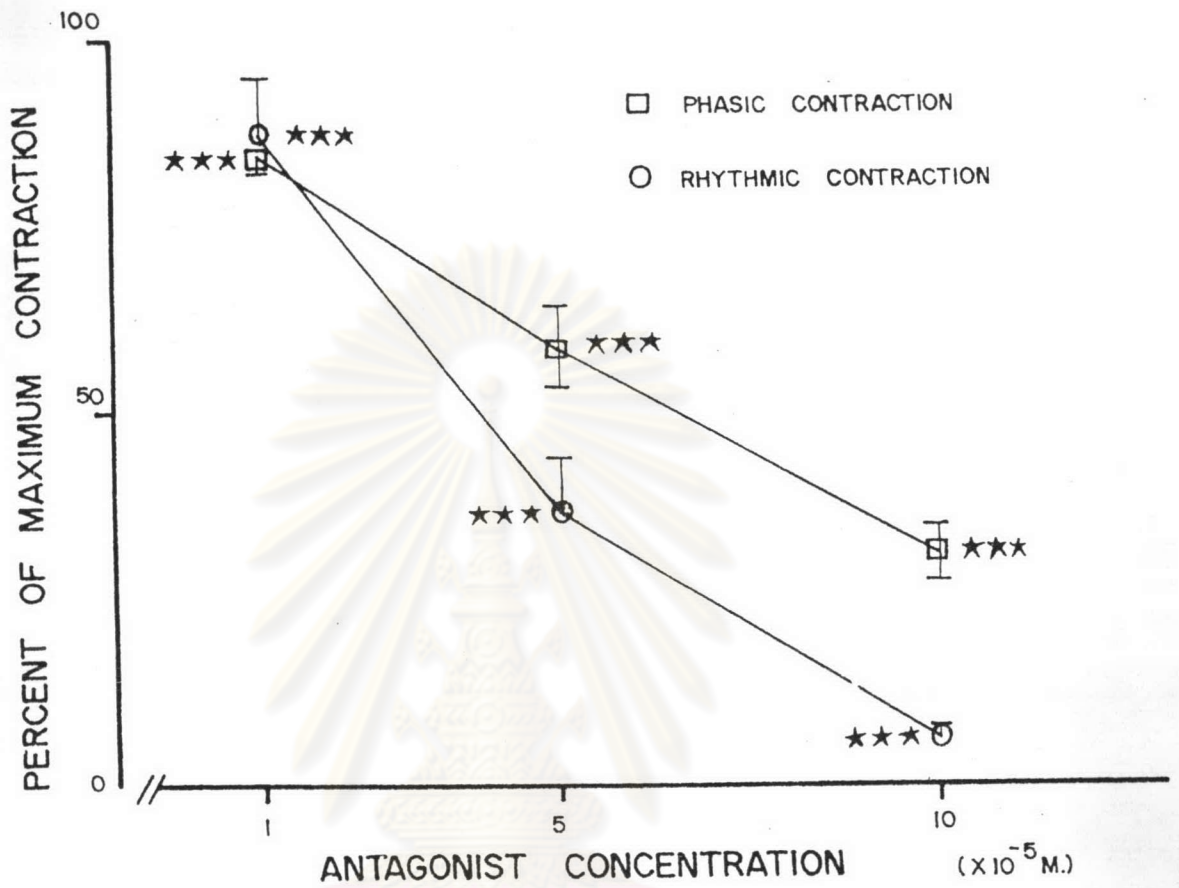

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

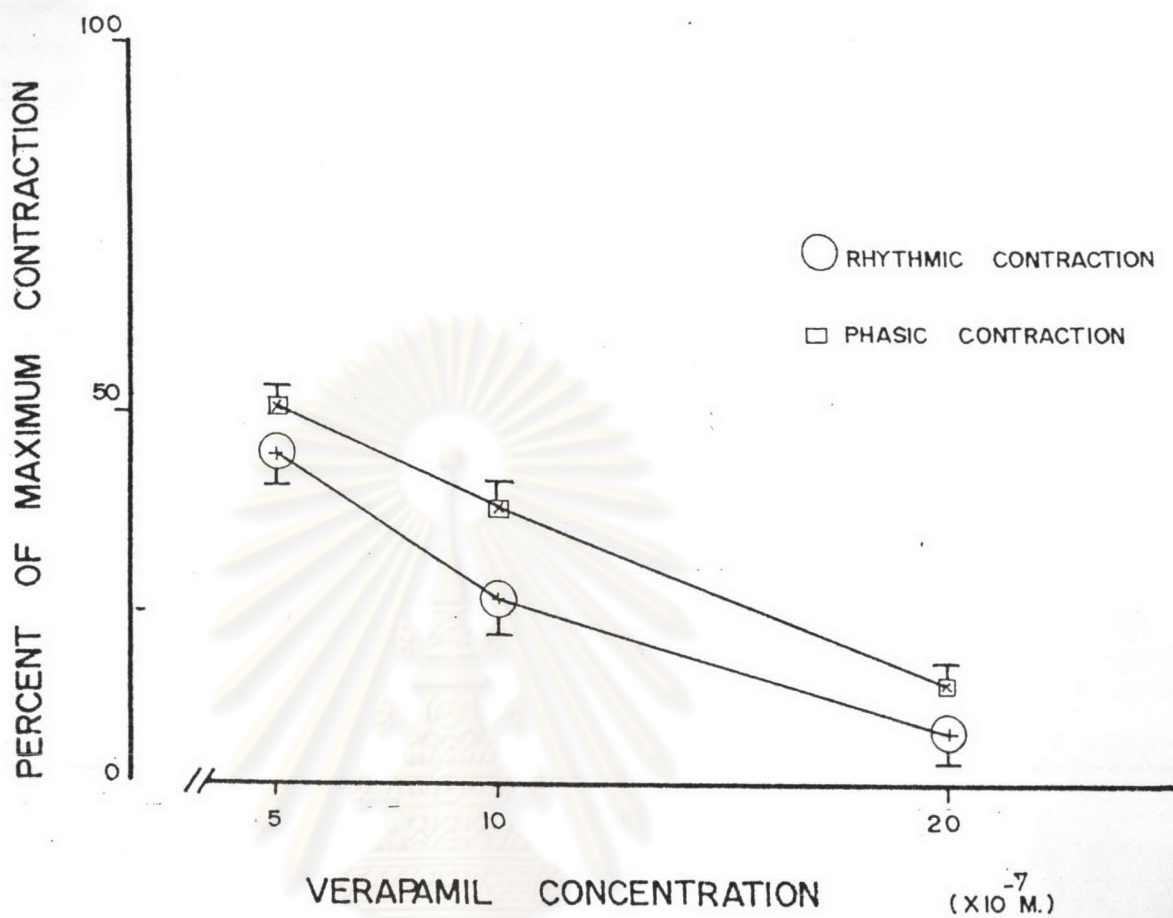

รูปที่ 9

รูปที่ 10 แสดงผลของ AC_2 ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่ออสุจิที่แยกจากหนุขาว เมื่อกระตุ้นด้วย NA 3×10^{-5} M ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 9 แต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm SEM$, $n = 6$
 *** แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ
 ($P < 0.001$)

รูปที่ 11 แสดงผลของ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อหัวใจที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย NA 3×10^{-5} M ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 9 แต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm \text{SEM}$,
 $n = 6$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อทอสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$

การตอบสนองของกล้ามเนื้อทอสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ ขนาดความเข้มข้น 1 mM เกิดการหดเกร็งได้ 2 แบบคือ การหดเกร็งแบบ phasic ซึ่งเกิดอย่างรวดเร็วและลดลงอย่างรวดเร็วภายในเวลา 1 นาที ตามด้วยการหดเกร็งแบบ rhythmic ซึ่งเกิดอย่างชัดเจน มี frequency และ amplitude สูงกว่า การหดเกร็งแบบ rhythmic ที่กระตุ้นด้วย NA ในหลายการทดลองพบว่าการหดเกร็งของทอสุจิที่กระตุ้นด้วย $BaCl_2$ 1 mM มีลักษณะการหดเกร็งตัวที่ปรากฏในรูปที่ 14 พบว่ามีลักษณะของการหดเกร็งแบบ phasic ปรากฏเป็นระยะระหว่างการหดเกร็งแบบ rhythmic จึงเป็นการยากที่จะวัดค่าของการหดเกร็งแบบ rhythmic ออกมาได้ ในการทดลองนี้จึงวัดค่าและเปรียบเทียบค่าทางสถิติเฉพาะการหดเกร็งแบบ phasic เท่านั้น ส่วนการหดเกร็งแบบ rhythmic นั้น พิจารณาเปรียบเทียบผลการทดลองที่ได้จาก tracing

การศึกษาผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อทอสุจิ เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ 1 mM พบว่า AC_2 และ verapamil มีผลยับยั้งการหดเกร็งแบบ phasic ได้อย่างชัดเจน โดยที่ฤทธิ์ในการยับยั้งขึ้นกับขนาดที่ใช้ (dose dependent) ดังแสดงในรูปที่ 12, 13 และ 15 สำหรับการหดเกร็งแบบ rhythmic นั้น ผลที่ได้ไม่แน่นอน รูปที่ 12 พบว่า AC_2 ในขนาดความเข้มข้น 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M ไม่มีผลลดทั้ง frequency และ amplitude ของการหดเกร็งแบบ rhythmic ในทางกลับกันกลับมีผลเพิ่ม frequency ได้เล็กน้อย และมีการเพิ่ม amplitude อย่างชัดเจน แต่เมื่อเพิ่มความเข้มข้นเป็น 1×10^{-4} M มีผลลด frequency ได้ชัดเจนโดยที่ amplitude เพิ่มสูงขึ้น

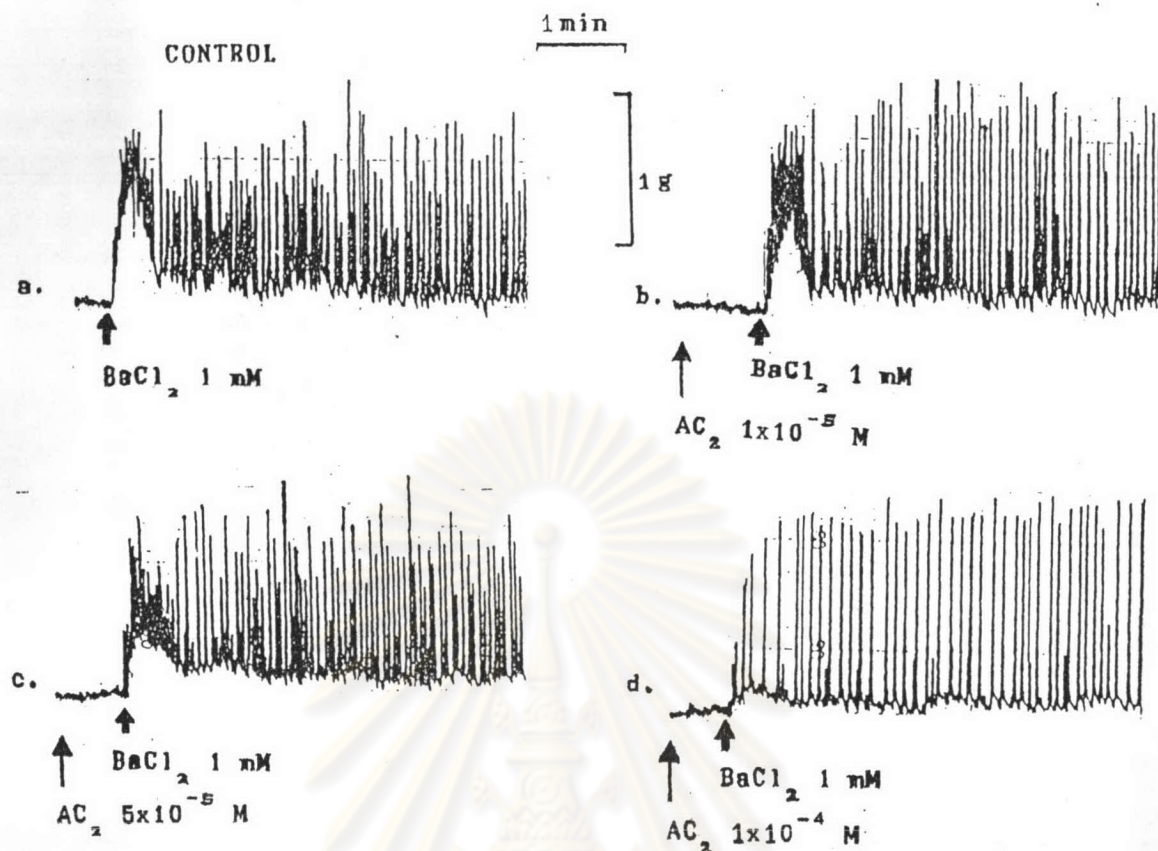
verapamil มีผลยับยั้งการหดเกร็งแบบ phasic ได้อย่างชัดเจน ดังแสดงในรูปที่ 13 พบว่า ในขนาดความเข้มข้น 5×10^{-6} M นั้น verapamil มีผลยับยั้งการหดเกร็งแบบ phasic ได้ทั้งหมด สำหรับผลต่อการหดเกร็งแบบ rhythmic นั้นแตกต่างกันไป โดยพบว่าในขนาดความเข้มข้นต่ำ (5×10^{-7} M ถึง 2×10^{-6} M) verapamil ไม่มีผลลดการหดเกร็งแบบ rhythmic แต่เมื่อเพิ่มความเข้มข้นเป็น 5×10^{-6} M

verapamil มีผลลด frequency ได้อย่างชัดเจน และเมื่อเพิ่มความเข้มข้นสูงขึ้นไปเป็น 5×10^{-5} M พบว่า verapamil มีผลยับยั้งการหดเกร็งได้ทั้งหมด

ในการทดลองที่ใช้ verapamil เป็นตัวยับยั้งการหดเกร็งนี้ พบว่า ในหลาย ๆ ตัวอย่างมีลักษณะของการหดเกร็งแบบ spike เกิดขึ้น ดังแสดงในรูป 13 d, 13 e และ 13 f

ค่า ID_{50} ของการหดเกร็งแบบ phasic ที่เกิดจากการกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ 1 mM สำหรับ AC_2 และ verapamil มีค่า 8.8×10^{-5} M และ 5.20×10^{-7} M ตามลำดับ (จากตารางที่ 2) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า AC_2 มีความแรงน้อยกว่า verapamil ในการยับยั้งการหดเกร็งแบบ phasic เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ ประมาณ 170 เท่า และจากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่ารูปแบบในการลดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนสุจิเมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ 1 mM ของ AC_2 เหมือนกับ verapamil แต่มีความแรงต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 12 แสดงผลของ AC_2 ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM a. เป็น control b., c., และ d. เมื่อให้ AC_2 ความเข้มข้น 1×10^{-5} M, 5×10^{-5} M และ 1×10^{-4} M ตามลำดับ

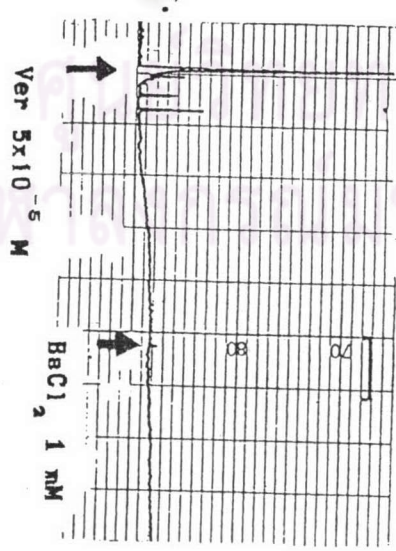
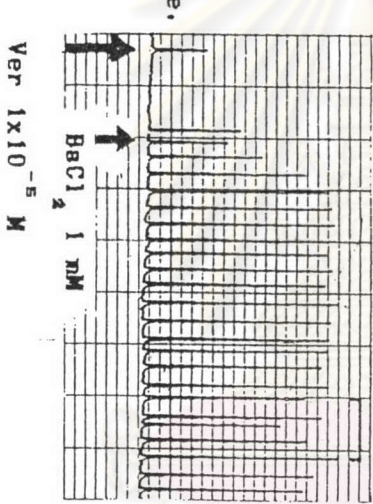
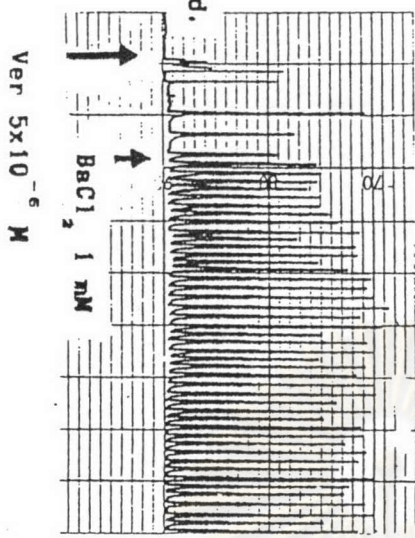
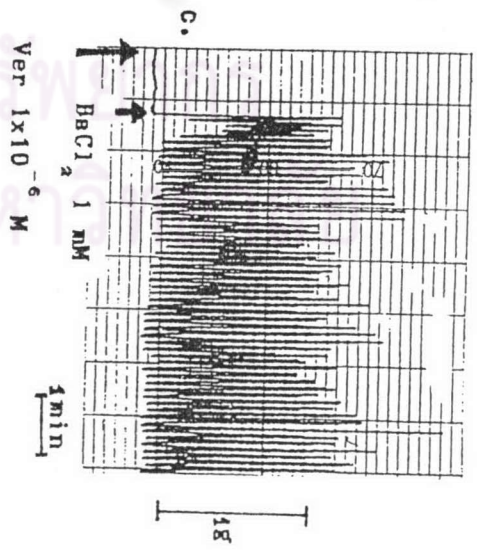
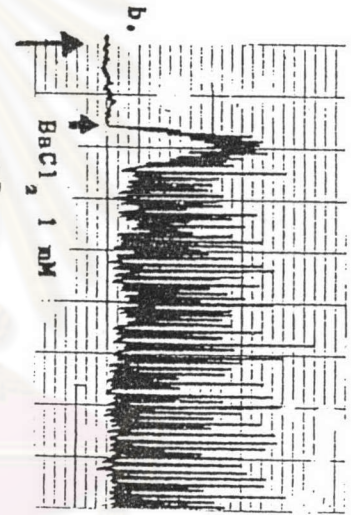
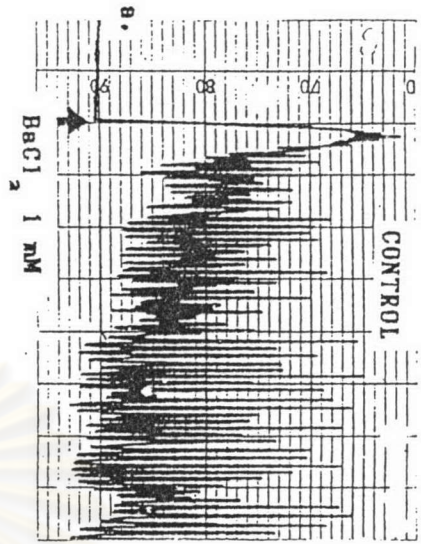
เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

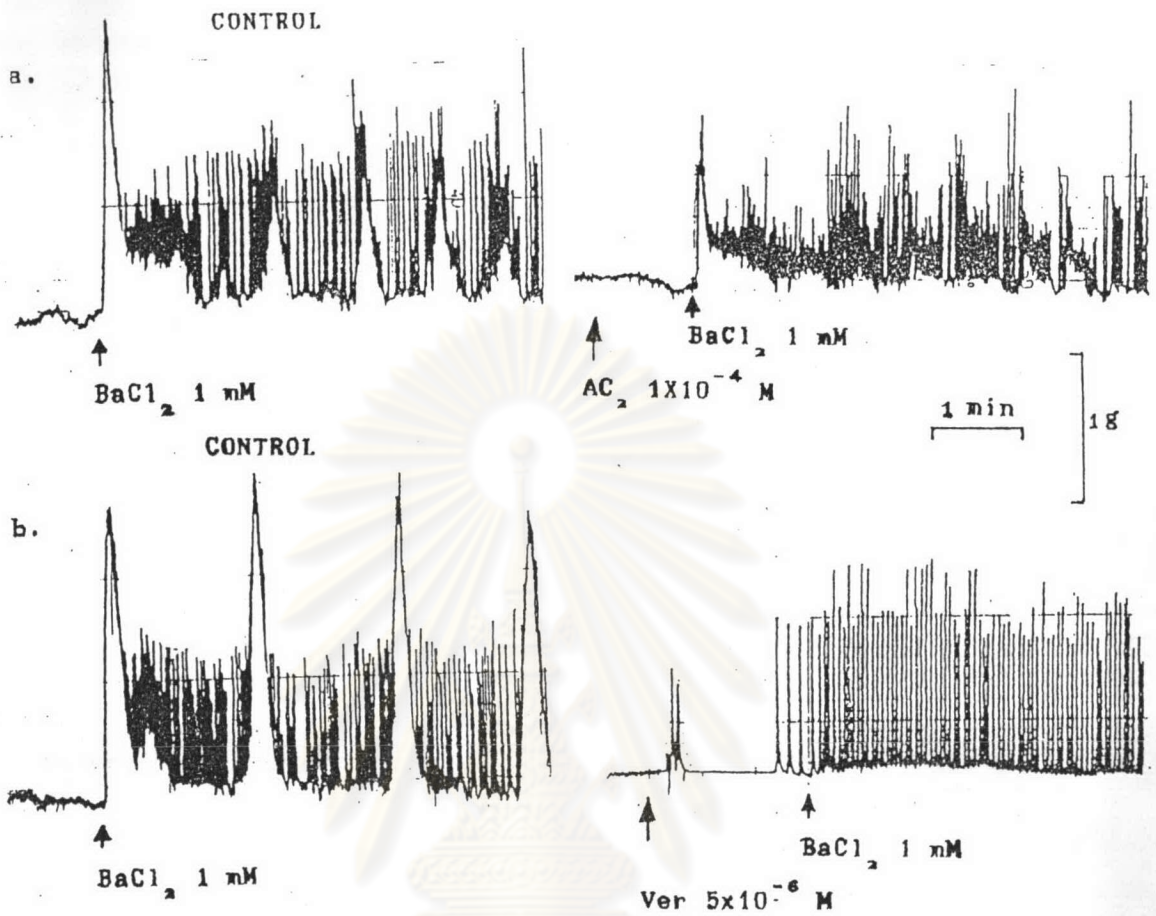
รูปที่ 13 แสดงผลของ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ภาพ a. เป็น control ภาพ b. c., d., e., และ f. เมื่อให้ verapamil 5×10^{-7} M, 1×10^{-6} M, 5×10^{-6} M, 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M ตามลำดับ เส้นในแนวนอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

31/11/13

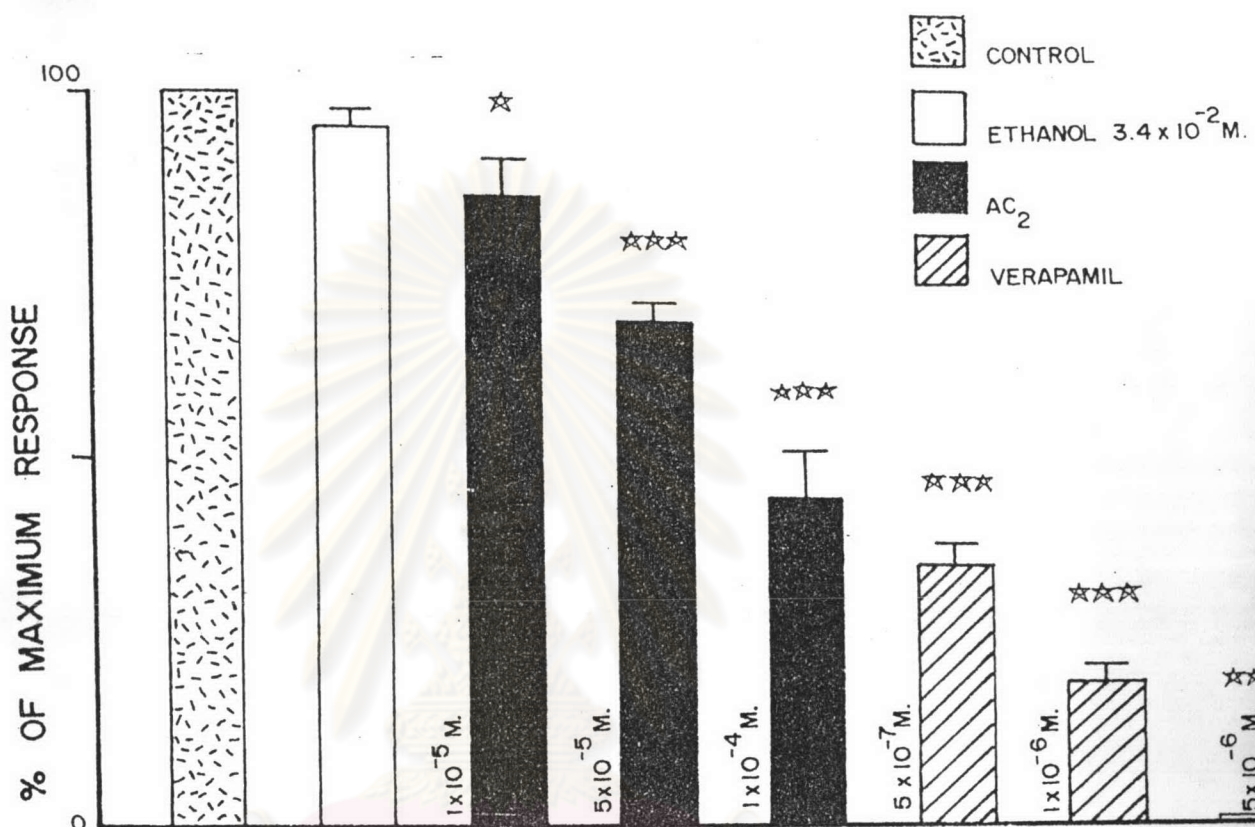
รูปที่ 14 แสดงการหดเกร็งของกล้ามเนื้อหัวใจที่แยกจากหนูขาวเมื่อกระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM

a. เมื่อให้ AC_2 1×10^{-4} M

b. เมื่อให้ verapamil 5×10^{-6} M

เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

รูปที่ 15 แสดงผลของ AC₂, verapamil และ ethanol ต่อการหดเกร็งแบบ phasic ของกล้ามเนื้อท่อน้ำดีที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl₂ 1 mM ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 12 และ 13 แต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm \text{SEM}$, n = 6

☆ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

(P < 0.05)

☆☆☆ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

(P < 0.001)

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเข้มข้นของ AC_2 และ verapamil ในหน่วยโมลาร์ที่ยับยั้งการหดเกร็งได้ 50% ของการหดเกร็งสูงสุด เมื่อกระตุ้นด้วยตัวกระตุ้นต่าง ๆ (ID_{50}) ค่า ID_{50} นี้คำนวณจากสมการของเส้นถดถอยเชิงเส้นตรง

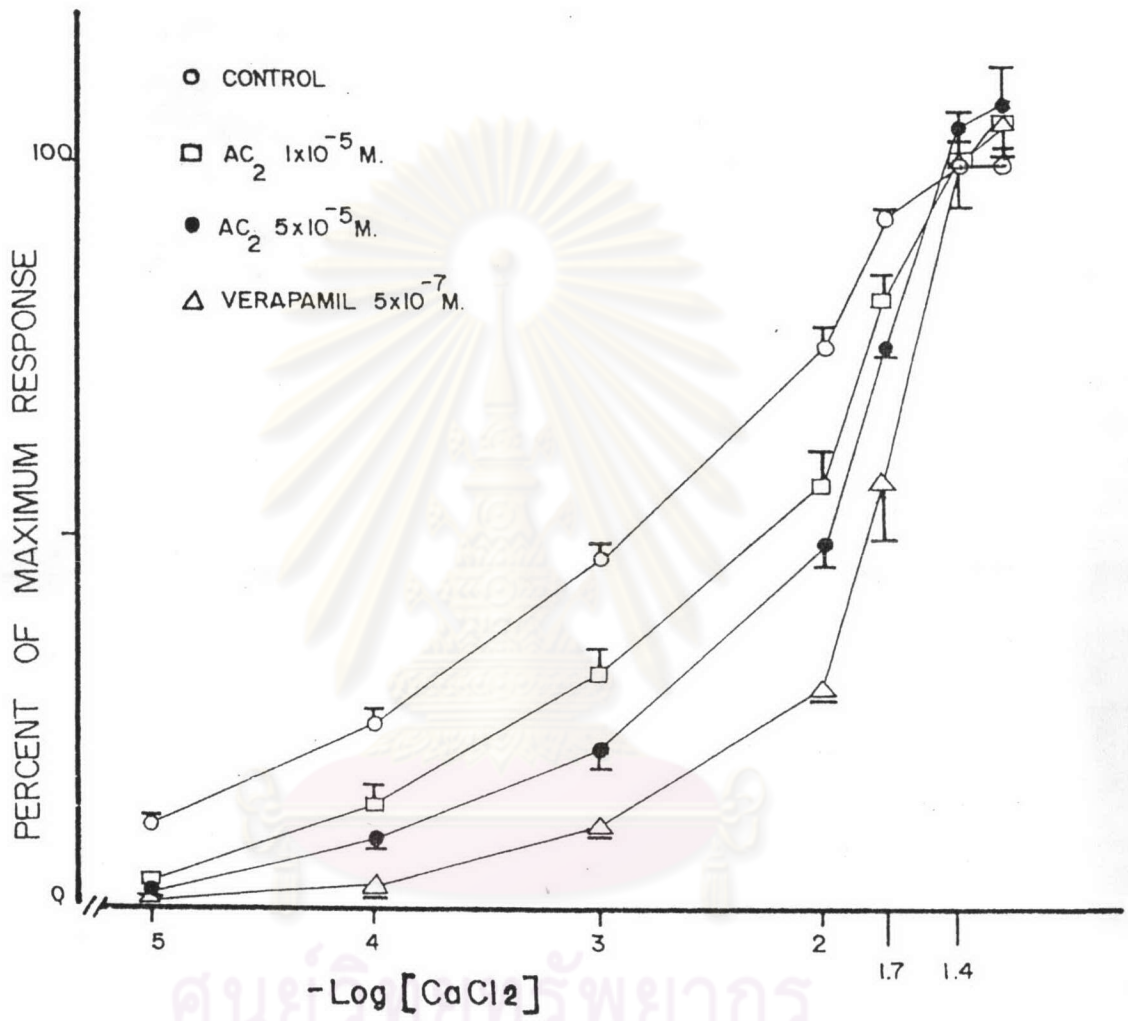
agonist	component	ID_{50} (M)	
		AC_2	verapamil
KCl	phasic	5.12×10^{-5}	1.20×10^{-6}
	tonic	9.98×10^{-5}	1.43×10^{-6}
NA	phasic	6.72×10^{-5}	4.99×10^{-7}
	rhythmic	4.59×10^{-5}	1.26×10^{-7}
$BaCl_2$	phasic	8.86×10^{-5}	5.20×10^{-7}

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

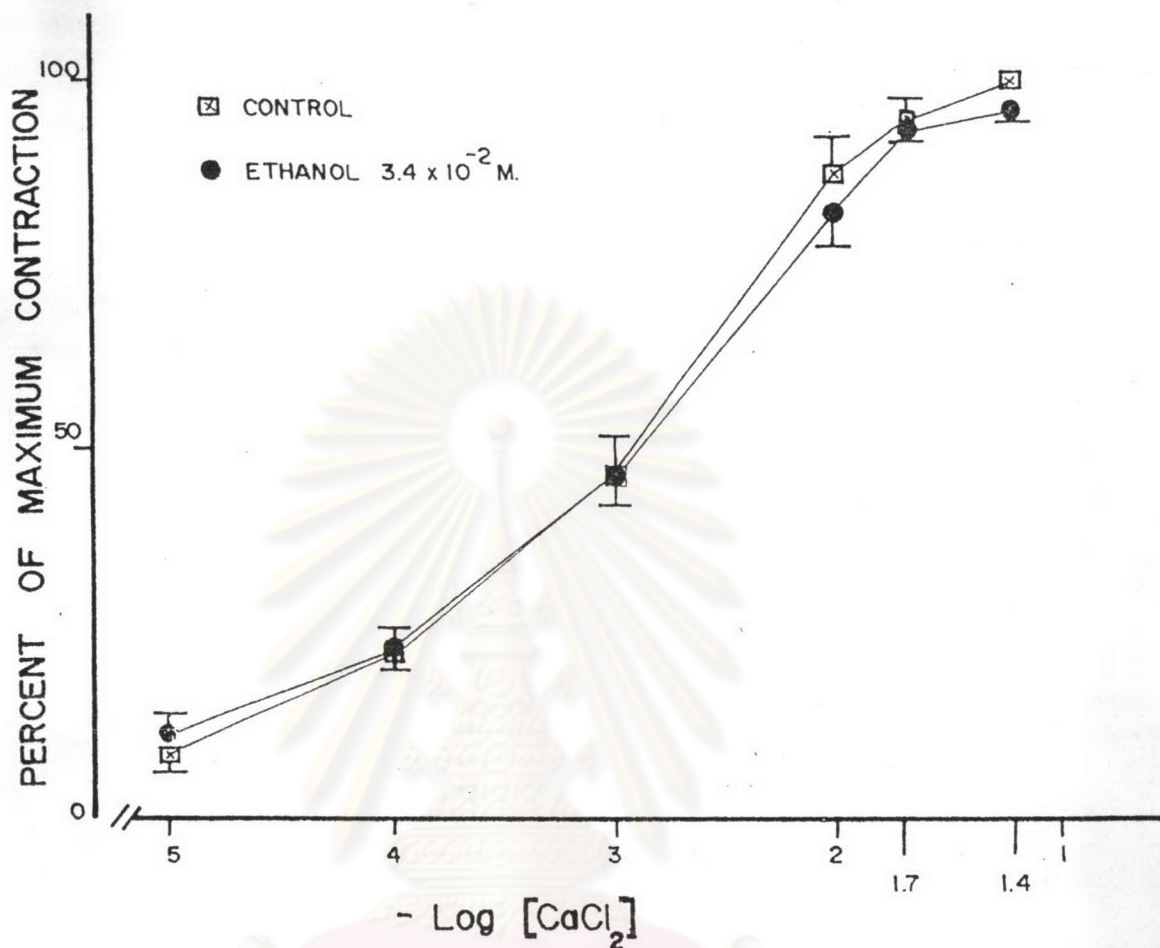
4. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อ cumulative dose response curve

ในการทดลองนี้ใช้ $CaCl_2$ เป็นตัวกระตุ้น โดยทำการทดลองในสารละลายที่มี K^+ ในความเข้มข้นสูง ในสภาวะนี้เยื่อหุ้มเซลล์จะถูก depolarized เป็นผลให้ potential operated calcium channel (POC) เปิด เมื่อให้ $CaCl_2$ จึงสามารถผ่านเข้าเซลล์ได้ และทำให้เกิดการหดเกร็งได้ เมื่อหาค่า cumulative dose-response curve ของ $CaCl_2$ พบว่า $CaCl_2$ ในขนาดความเข้มข้น 1×10^{-5} M จะทำให้กล้ามเนื้อเริ่มหดเกร็งได้ เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ $CaCl_2$ จะทำให้การหดเกร็งของกล้ามเนื้อสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนความเข้มข้น 6×10^{-2} M ($1 \times 10^{-1.4}$ M) กล้ามเนื้อจะมีการหดเกร็งสูงสุด (maximum contraction)

ในการทดสอบฤทธิ์ของ AC_2 โดยเปรียบเทียบกับสารยับยั้ง verapamil และผลของเอทานอลที่ใช้เป็นตัวทำลายสาร AC_2 ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อ เมื่อใช้ $CaCl_2$ เป็นสารกระตุ้นนั้นผลการทดลองแสดงด้วยกราฟรูปที่ 16 พบว่า AC_2 มีฤทธิ์ยับยั้งการหดเกร็งของกล้ามเนื้อออสจิจิที่กระตุ้นด้วย $CaCl_2$ ได้ โดยที่ความแรงในการยับยั้งจะขึ้นกับขนาดที่ใช้ (dose-dependent) ฤทธิ์การยับยั้งจะเห็นชัดเมื่อใช้ $CaCl_2$ ในความเข้มข้นน้อย ๆ (1×10^{-4} M ถึง 1×10^{-2} M) แต่เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของ $CaCl_2$ ขึ้นไปอีก ($1 \times 10^{-1.4}$ M) พบว่า AC_2 ในความเข้มข้น 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M ไม่สามารถยับยั้งการหดเกร็งได้ ค่าเฉลี่ยในการหดเกร็งสูงสุดในกลุ่มที่ได้รับ AC_2 จะสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดย AC_2 ความเข้มข้น 1×10^{-5} M จะทำให้ $CaCl_2$ ขนาด $1 \times 10^{-1.4}$ M กระตุ้นการหดเกร็งของกล้ามเนื้อออสจิจิได้สูงถึงร้อยละ 101.85 ± 2.12 และ 105.33 ± 2.26 ของกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ผลการออกฤทธิ์ของ AC_2 เช่นนี้จะเป็นแบบ competitive antagonism รูปที่ 16 แสดงถึงผลเปรียบเทียบกับ verapamil ความเข้มข้น 5×10^{-7} M พบว่า verapamil ให้ผลการยับยั้งการหดเกร็งเป็นแบบ competitive antagonism เช่นเดียวกัน จากข้อมูลได้นำไปคำนวณค่า PA_2 ของ AC_2 ความเข้มข้น 1×10^{-5} M และ 5×10^{-5} M มีค่าเท่ากับ 5.28 ± 0.11 และ 5.11 ± 0.17 ตามลำดับ ซึ่งค่าทั้งสองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ส่วน PA_2 ของ verapamil ความเข้มข้น 5×10^{-7} M มีค่า 7.58 ± 0.08 สำหรับผลของ ethanol ที่ใช้เป็นตัวทำลายสาร AC_2 ขนาด 3.4×10^{-2} M นั้น พบว่าไม่มีผลเปลี่ยนแปลงการหดเกร็งของกล้ามเนื้อออสจิจิดังแสดงในรูปที่ 17

รูปที่ 16 แสดงผลของ AC_2 และ verapamil ต่อ cumulative dose-response curve ของ $CaCl_2$ ที่กระตุ้นการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิที่แยกจากหนูขาว แต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm SEM$, $n = 5$

รูปที่ 17 แสดงผลของ ethanol 3.4×10^{-2} M ต่อ cumulative dose-response curve ของ CaCl_2 ที่กระตุ้นการหดเกร็งของท่ออสุจิที่แยกจากหนูขาวแต่ละจุดในกราฟแสดงค่า $\bar{x} \pm \text{SEM}$, $n = 5$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิเมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ ในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียม

กล้ามเนื้อท่อนอสุจิของหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย $BaCl_2$ 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit ที่ปราศจากแคลเซียม จะเกิดการหดเกร็งแบบ phasic เพียงอย่างเดียว และกล้ามเนื้อจะกลับเข้าสู่สภาพเดิมเหมือนก่อนการกระตุ้น และการหดเกร็งแบบ phasic ที่เกิดขึ้นนี้จะเกิดเพียงร้อยละ 30 ของการหดเกร็งที่กระตุ้นด้วย $BaCl_2$ (1 mM) ในสารละลาย Krebs Henseleis (มีแคลเซียม 2.5 mM) ดังแสดงในรูปที่ 17 พบว่า เมื่อกระตุ้นกล้ามเนื้อในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียมไปครั้งหนึ่งแล้ว (รูป 17 b) เมื่อดำและ incubate กล้ามเนื้อในสารละลาย Krebs Henseleit นาน 30 นาที แล้วกระตุ้นกล้ามเนื้อในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียมเช่นเดิมซ้ำอีกครั้งหนึ่ง (รูป 17 c) พบว่า การหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่เกิดขึ้นไม่แตกต่างจากการกระตุ้นครั้งแรก และเมื่อดำกล้ามเนื้อแล้วกระตุ้นกล้ามเนื้อ ในสารละลาย Krebs Henseleit อีก (รูป 17 d) พบว่าการหดเกร็งจะกลับคืนมาเช่นเดียวกับการกระตุ้นครั้งแรก (รูป 17 a)

ในการทดสอบผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของท่อนอสุจิที่กระตุ้นด้วย $BaCl_2$ (1 mM) ในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียมได้ผลแสดงในรูปที่ 18 และ 19 พบว่า ทั้ง AC_2 (5×10^{-5} M) และ verapamil (5×10^{-7} M) สามารถยับยั้งการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิได้อย่างชัดเจน โดยการหดเกร็งของกล้ามเนื้อจะแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) verapamil ขนาดความเข้มข้น 5×10^{-7} M สามารถลดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อได้มากกว่า AC_2 ขนาดความเข้มข้น 5×10^{-5} M (กราฟรูปที่ 20)

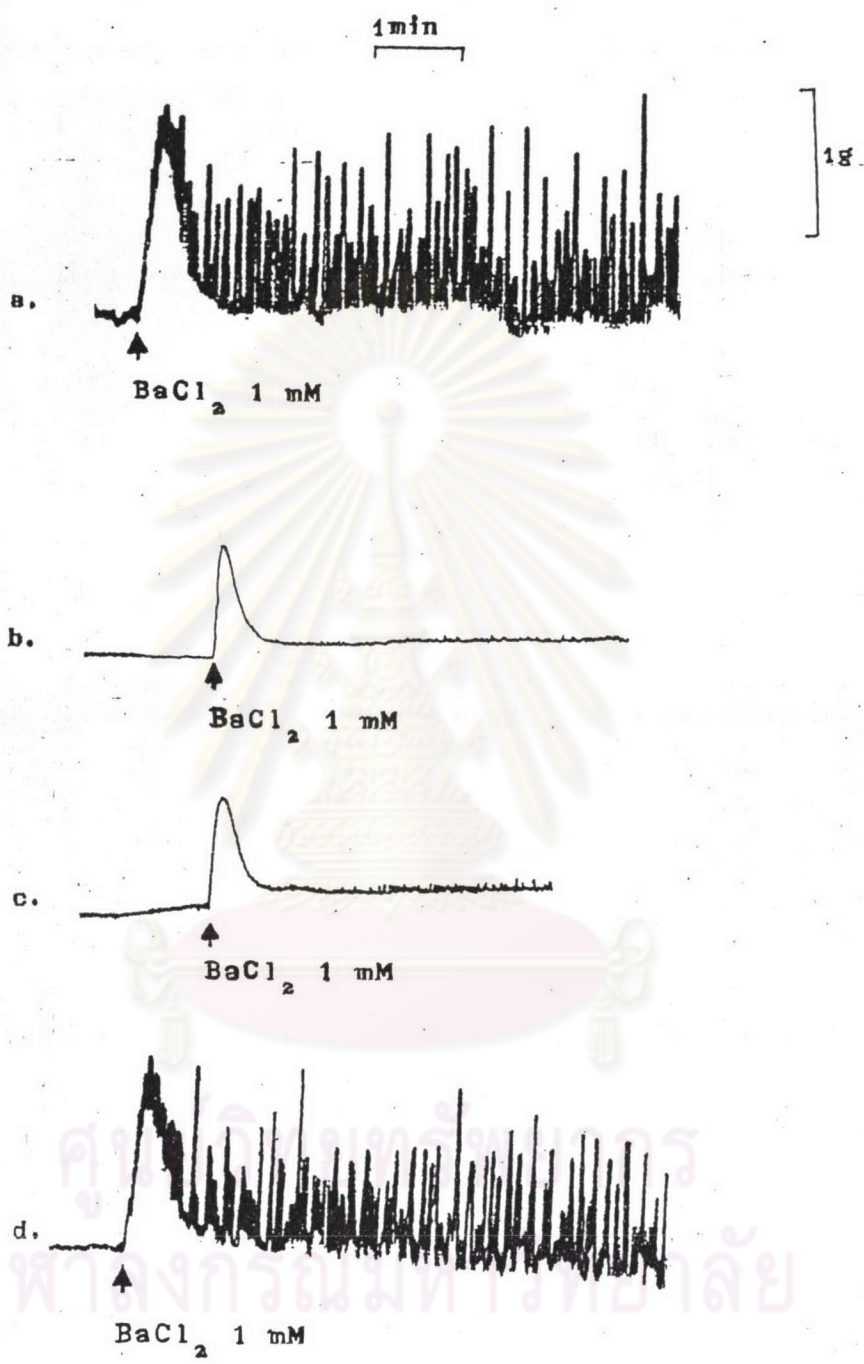
รูปที่ 18

แสดงการหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่ออกสัจจ เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ตามลำดับดังนี้

- a. กระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit
- b. กระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit ที่ปราศจากแคลเซียม
- c. กระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit ที่ปราศจากแคลเซียม หลังจากล้างและ incubate ในสารละลาย Krebs Henseleit นาน 30 นาที
- d. กระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit

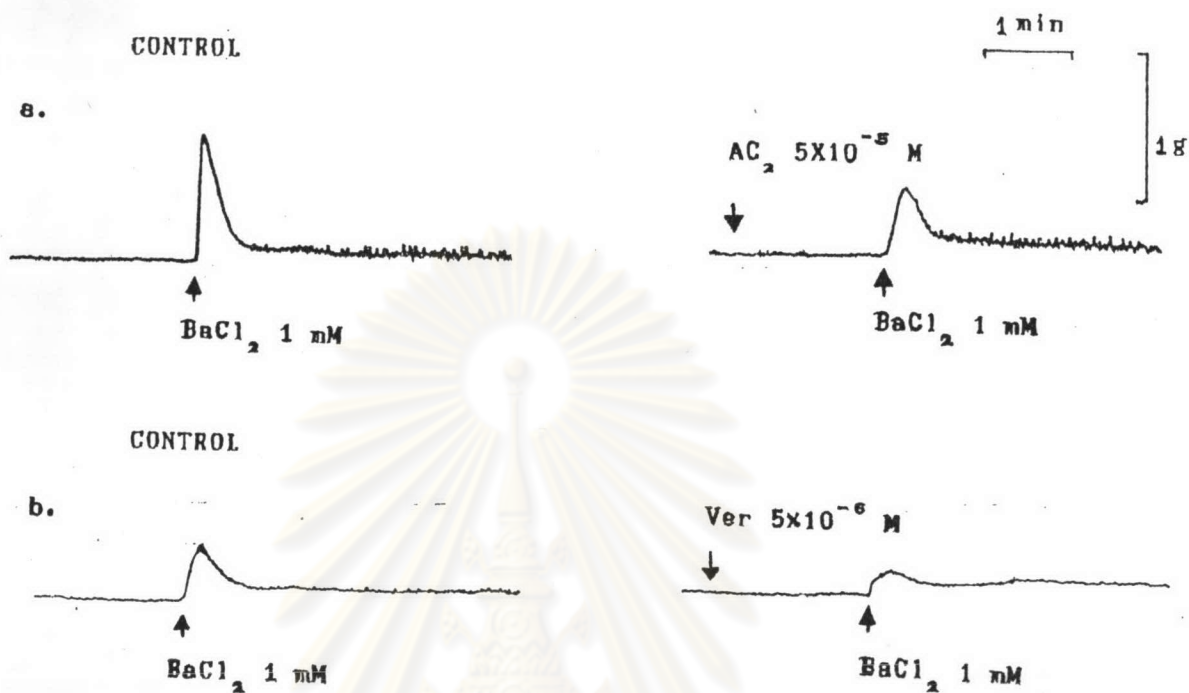
เส้นในแนวนอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

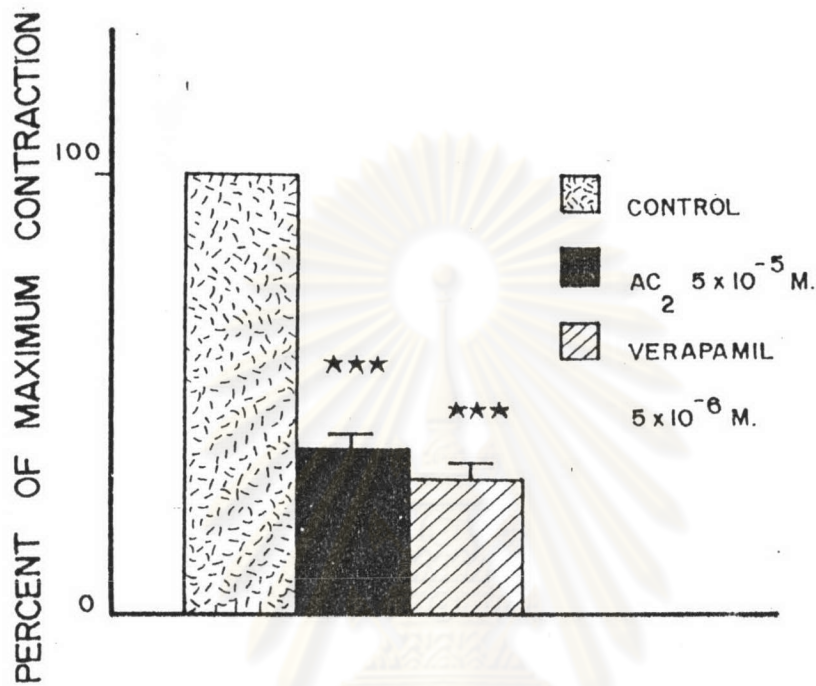
รูปที่ 18

รูปที่ 19 แสดงผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อทอสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl_2 1 mM ในสารละลาย Krebs Henseleit ที่ปราศจากแคลเซียม (มี EGTA 0.1 mM) เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

ศูนย์ศึกษาคหวิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 20 แสดงผลของ AC₂ และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อทอสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย BaCl₂ 1 mM ในสารละลายที่ปราศจากแคลเซียม ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 19 กราฟแต่ละแท่งแสดงค่า $\bar{x} \pm$ SEM, n = 6

★★ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.001)

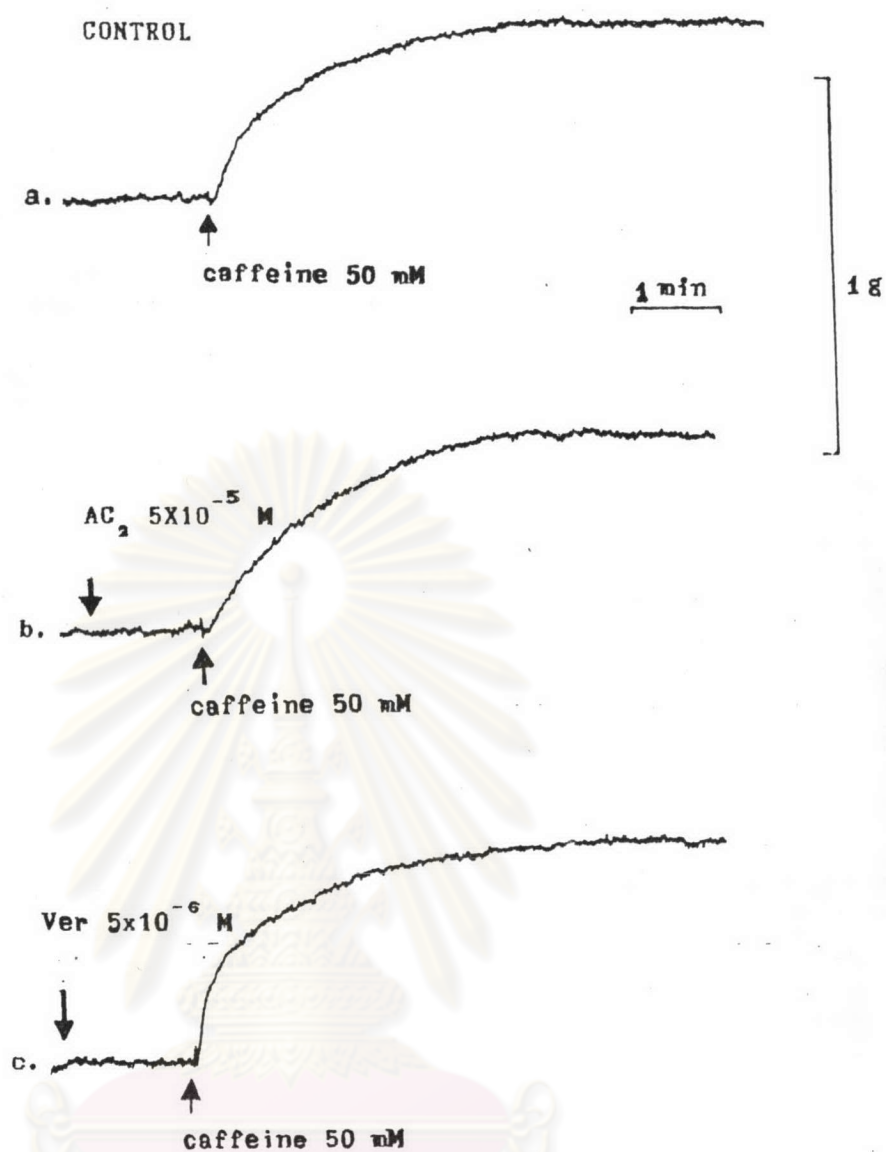
ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ผลของ AC_2 และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิเมื่อใช้ caffeine เป็นตัวกระตุ้น

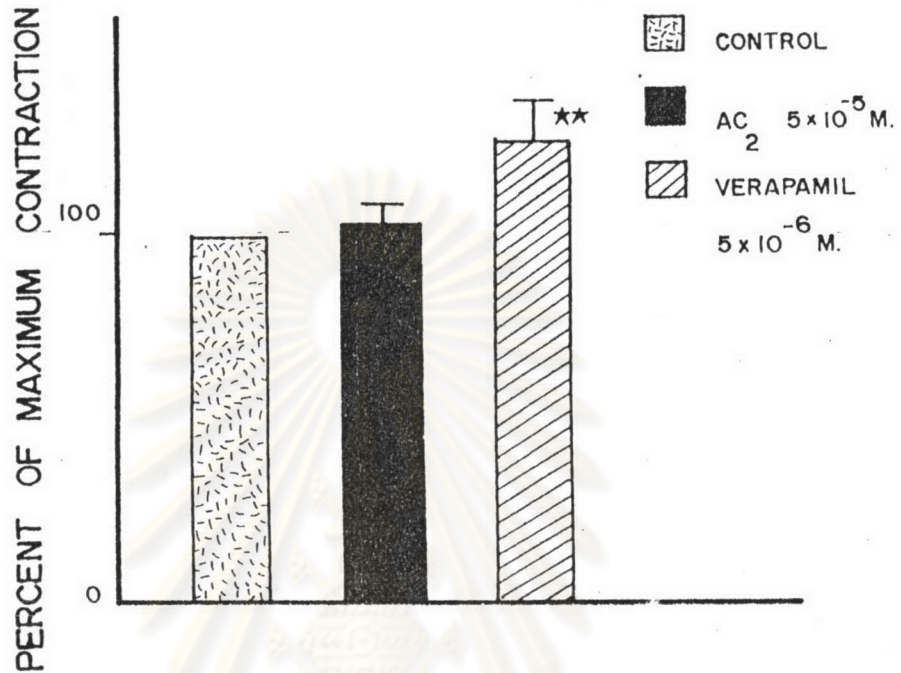
ในการทดลองนี้เป็นการศึกษาผลของ AC_2 ต่อการหลังแคลเซียมจากแหล่งสะสมภายในเซลล์ ดังนั้นจึงทำการทดลองในสารละลาย Krebs Henseleit ที่ปราศจากแคลเซียมเมื่อกล้ามเนื้อท่อนอสุจิถูกกระตุ้นด้วย caffeine ในขนาดความเข้มข้น 50 mM พบว่า ความตึงตัวหรือ tone ของกล้ามเนื้อจะเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ จนถึงจุดสูงสุดภายในเวลา 5 นาที และความตึงตัวของกล้ามเนื้อจะคงที่จนกระทั่งล้างตัวกระตุ้นออกไป ดังแสดงในรูปที่ 21

ผลของ AC_2 (5×10^{-5} M) และ verapamil (5×10^{-6} M) ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิเมื่อกระตุ้นด้วย caffeine แสดงในรูปที่ 22 พบว่า AC_2 และ verapamil ไม่สามารถลดการหดเกร็งของกล้ามเนื้อได้ ในทางตรงกันข้าม AC_2 ในบางการทดลองพบว่าสามารถเพิ่มการหดเกร็งของกล้ามเนื้อได้ และค่าเฉลี่ยของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อมีค่าร้อยละ 103.75 ± 5.74 ของกลุ่มควบคุม สำหรับ verapamil สามารถเพิ่มการหดเกร็งของกล้ามเนื้อ และค่าเฉลี่ยของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นร้อยละ 126.31 ± 8.30 ของกลุ่มควบคุม และมีความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.025$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 21 แสดงผลของ AC₂ และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่ออกสู่ใจที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย caffeine 50 mM ภาพ a. แสดงค่า control b. และ c. เมื่อให้ AC₂ 5 × 10⁻⁵ M และ verapamil 5 × 10⁻⁶ M ตามลำดับ
เส้นในแนวอนแสดงเวลาเป็นนาที และเส้นในแนวตั้งแสดงความแรงของการหดเกร็งของกล้ามเนื้อเป็นกรัม

รูปที่ 22 แสดงผลของ AC₂ และ verapamil ต่อการหดเกร็งของกล้ามเนื้อท่อนอสุจิที่แยกจากหนูขาว เมื่อกระตุ้นด้วย caffeine 50 mM ตามการทดลองที่แสดงในรูปที่ 21 กราฟแต่ละแท่งแสดงค่า $\bar{x} \pm \text{SEM}$, n = 6

★ ★ แสดงถึงความแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ (P < 0.025)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย